

LBRIS

We know
books

Adrian Rușcea
Generația Marelui Exod
Poezia diasporei

LETRAS
Promovăm autorii români

Cuprins

<i>Mărturisire</i>	5
Exodul— un miraj al așteptărilor	13
1. Lumânări în rugă	19
Lumânări în rugă	21
Scrisoare către părinți	22
Jertare.....	23
Mamei.....	24
Răni vechi.....	25
Copilăria	26
Rugă.....	27
Muritorul	28
A doua moarte	29
Confuzie	31
Favorul originar	32
Soartă și sens	33
Fiat Lux!	34
Întrebare.....	35
Starea de insulă.....	36
Creație	37
2. Portrete	39
Eu.....	41

Copila mea.....	43
Acum e bine!	44
Comentarii la un accident.....	46
Planta carnivoră.....	47
Fără somn	49
Autoportret	50
Zodia culorii	52
Neliniște.....	53
Sens ascuns.....	54
Stare.....	55
De la capăt.....	56
Dreptul la naivitate	57
Scop în sine	58
Necăjind Puiu`de Liu.....	60
Puterea de a fi.....	62
Șantier.....	64
Cartea.....	65
Epilog	66
3. Poezia lumii fără poezie	67
Poezia lumii fără poezie	69
Poezia	70
Mesaj	71
Rostul.....	72
Stare.....	73
Ultimul.....	74
Muzee fără expozate.....	75

Fără titlu	76
Perspectiva inversă	77
Vrajă	78
La rădăcini	79
Singur în parc	80
Vizita	81
Ruleta.....	82
Lânzezeala	83
Captiv	84
4. Ne alungă sărăcia.....	85
Românii	87
Familia noastră	88
Străini	91
Eu și telefonul.....	92
Descântec.....	93
Dor.....	94
Dor de noi.....	95
Neamul meu.....	96
Iconiță dragă	97
Primul pas.....	98
Doină	99
Pașaport de emigrant	100
Balada ultimului păstor.....	101
Colind	102
În lumea largă	103

5. Întinericul Răsăritului	105
Întinericul Răsăritului	107
Visul de aur.....	108
Fabulă	110
Perestroika	111
Istoria.....	113
Academia de Ipocrizie	114
Evul deloc Frumos.....	115
Protest roșu	116
Echivalent fier vechi.....	117
6. Zilele de Apoi.....	119
Erezie.....	121
Zilele de Apoi.....	122
Cum?	123
Quo vado, Homines?	124
Protest.....	125
Neolumea.....	126
COVID 19	127
UK	128
Revelația.....	129

Lumânări în rugă

De Crăciun

s-a reunit familia noastră.

Au fost:

Părinții noștri împăcați în moarte,

senini, cum nu au fost în viață;

Moartea — retrăgându-se neputincioasă,

Soția și fata mea de acasă venite,

unite de iubire, nu și de naștere,

Distanța — retrăgându-se neputincioasă,

Fata lui și fratele meu aspru,

mirați descoperind iubirea,

Răutatea — retrăgându-se neputincioasă.

Și eu care, prin străini, în Biserică

am aprins pentru fiecare câte o lumânare

și le-am așezat în rugă împreună,

lumina lor, unită, unindu-ne.

Ce ușor s-a înfăptuit în vis un vis...

Amin!

Dragii mei de dincolo de viață
mă doare și acum absența voastră
și derutat de răutăți și neputință
vă caut cu simțirea tristă,
să îmi refugiez la voi
nădejdea ofilită.

Nu știu cum de am îndrăznit
să cer asemenea favoare!...
Aici e-o lume care doare
și pentru sufletu-mi lovit
un loc de sprijin n-am găsit.

Ar trebui
să am curajul să vă spun
ce, poate, știți deja...
Anume că
eu pentru mine
n-am făcut prea mult
cu viața mea.

Tată,
crucea ta ai dus-o în viață,
nu mai ai una și la mormânt!

Știu, ți-am greșit. Și am plătit.

Mi-e greu... atât de greu!
Nu am un rost al meu
în care să încap și eu...

Viața m-a pedepsit,
că n-am iubit
sau am iubit greșit.

Dar nu știu ce păcat
aș mai plăti acum,
când m-am schimbat.

Câtă tristețe, mamă, e în ochii tăi,
ca să ne vezi din Viața de Apoi,
pe noi, copiii tăi,
trăind fără de suflet și senin
atâta dușmănie și venin.

Nu știu
cum două ramuri dintr-un trunchi
se stânjenesc atât în lumea largă!

Mă-ncearcă lacrimi grele,
știind câte ai îndurat
și cât de mult te-am supărat,
că nici acum, când nu mai ești,
nu te lăsăm fără durere
din Cer să ne privești.

De ce să mă urăști, fratele meu?
Noi doi suntem, cumva, același eu.
În lumea desfigurată de ostilitate,
Doar eu îți sunt ție și tu mie frate.

Ce duh al Răului îți tulbură simțirea?
Ce invidii arogante îți schimbă firea?
Anii ce trec ne-ndreaptă spre final.
Ieșim din viață infirmi sentimental.

Părinții noștri triști, dintre noi plecați,
suferă în pământ știindu-ne înstrăinați.
De acum, orice mânie trebuie stinsă.
Hai, vino și strânge mâna mea întinsă!

Fulgeră copilăria câte-o amintire,
luminând în suflet, caldă, o privire.
Simțind o ușurare, alb și seninătate,
văd sensuri bune venind din spate.

Mă-ntorc către mine, în starea pură,
mângâieri tânjite de forma mea matură.
Și cade o ploaie de lacrimi luminoase
ce vindecă-n uitare durere și angoase.

Lăstari de dăruire mărturisesc din mine
izvoare tămăduitoare și regăsiri de sine!